

«LLUM D'OLI», NOVA ETAPA

Amb renovada il·lusió començam amb aquest número una nova etapa de LLUM D'OLI. Li hem rentat la cara, no el conèixerem. Hem abandonat aquell aire "subterrani", aquell fer artesanal, que també té el seu encant, per donar una nova imatge, més de revista així com es mana amb més pretensions. Ens hem volgut renovar, perquè és necessari progressar o al menys intentar-ho, és a dir, adoptar noves formes per tal d'arribar a molta més gent. Aquesta és la nostra intenció: fer la cosa més atractiva perquè la gent llegeixi molt més i comenci a fer-ho informant-se de les coses, petites a vegades, però importants sempre, del nostre poble, i sobretot en la nostra llengua.

LLUM D'OLI va néixer com a portaveu de l'Agrupació Cultural de Porreres, però ho feu d'una manera oberta, no com a cosa limitada a un sector determinat. Si els resultats no foren aquests només hi ha una causa: la falta de participació de gent que s'automargina o no està gens acostumada a expressar les seves opinions obertament. LLUM D'OLI fins ara s'ha mantingut gràcies a una societat cultural, la nostra, i a una gent que s'hi aferrava de valent per tirar-lo al carrer, perquè pensaven que és molt important l'existència a Porreres i a qualsevol lloc d'un mitjà que permeti la lliure expressió i informació. I per aquest camí volem continuar. Hem renovat idees hem renovat la presentació totalment, així i tot que conservant l'esperit inicial. Intentarem augmentar les seccions fixes, inclourem informació municipal, esports, joventut, música, etc. amb poques paraules deixarem d'esser només butlletí informatiu de l'Agrupació Cultural per a passar a esser butlletí d'informació local, editat per l'Agrupació i finançat per ella, els possibles subscriptors - no - socis de l'Agrupació i també per la publicitat. Aquest serà un fet que cridarà l'atenció del lector. Sense aquestes aportacions econòmiques no podrà sortir el LLUM D'OLI, ara cada mes, amb el desig que sevesqui els interessos del poble de Porreres.

Gràcies per la vostra rebuda i el vostre suport.

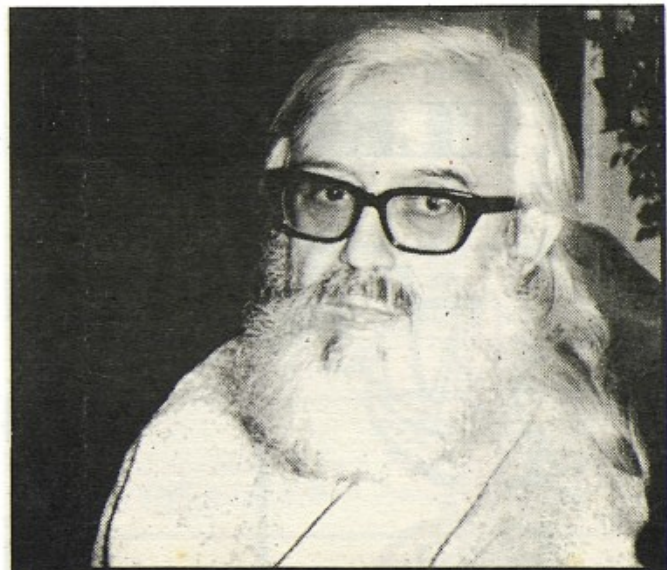
AGRUPACIO CULTURAL: 10 ANYS

ENQUESTA ALS SEUS PRESIDENTS (I)

L'EMIGRACIO DE LA JOVENTUT PORRERENCA

MADO MARIA "PEIXET"

Entrevista (Pág. 5)

Bartomeu Melià, jesuïta, antropòleg porrerenc al cor del Brasil (reportatge a planes centrals) (Foto: R. Ferrà).

- **INFORMACIO LOCAL**
- **ESPORTS: FUTBOL, TRIAL, ATLETISME**
- **TEMES SANITARIS**

Juny 19.- Alcúdia -Ciutadella. Sortida a les 9 del matí en nau. Arribada prevista a les 12 h., i seguidament transport als apartaments: Sol y Mar.

Juny, 20, 21, 22, 23 i 24: Lliures.

Juny 25.- Berenar a l'hotel, i a la tarda transport a Ciutadella per embarcar cap a Palma, a les 18 h., amb arribada prevista a les 21 h.

Preu per persona: Berenar, apartament i transport: 7.000 ptes.

Berenar, dinar o sopar, apartament i transport: 9.000 ptes.

Aquests preus inclouen: anada i tornada en nau. Estància en règim de mitja pensió, (o només berenar), i el transport en autocar.

Els interessats es poden posar en contacte amb JOAN SORELL I JOAN BARCELO.

Us i abús del medicaments

per Guillem Torres

Al nostre país hi ha quasi 15.000 especialitats farmacèutiques, en quasi unes 50.000 presentacions diferents. Aquest abús, degut al negoci que representava per a alguns el registre d'un nou preparat, sense adonar-se de què només servia per a embotar el cap dels metges i frotre l'economia dels apotecaris. La majoria de la informació que rebem els metges es deguda a la propaganda comercial d'aquests preparats que, degut al sistema capitalista que els posa al mercat, no és de total confiança, donant més informació de la part que li convé i amagant allò que no li es convenient.

Per altra part a la gent del segle vintè li dona per prendre medicines i de cada dia més, així com els cotxes van cada dia més aviat, malgrat s'hagi posat una velocitat màxima que no arriba al cent Km/h i malgrat hi quedin uns quants milers de persones per la carretera, sols a Espanya cada any; així també les persones s'han donat a prendre cossos químics sense adonar-se de si els fa més mal que bé, si se li afegeix que amb la societat de la medicina els medicaments li són donats a baix preu o totalment de franc, l'augment és d'unes dimensions alarmants.

Sols en el capítol dels antibiòtics, s'ha fet tal abús, que en les corrents faringo-traqueïtis catarrals se dona a quasi tothom antibiòtics de més o menys ample espectre, encara que el metge sia conscient de que en aquests casos no serveixen per a res. Això ha suposat que la microbiologia deixàs d'esser una cosa estàtica com en la primera meitat de segle amb els encerts d'En Pasteur i d'En Koch i els no tan encerts d'En Petenkoff i d'En Noguchi, per a passar a esser una cosa dinàmica i bullagadissa que canvis anyals, on les principals malalties que sofria l'home que eren produïdes per bacteries Gram positives, han passat a esser per a Gram negatives com el tan de moda MICROPLASMANEUMONIAE o agent de EATON o PPLO (pleuropneumoniae like organism) petit microbi (menys de mitja micra) conegut des de 1.898 en bous, cabres, ovelles i gallines, a l'home era saprofita i es tolerava en vagina i vies respiratòries. Però l'any 70-72 ja hi va haver una epidèmia a Anglaterra i des de llavors és el principal culpable de les neumonitis. També les micosis han augmentat i els virus, que en les seves infinites mutacions, de posar-se a esser perillosos podrien posar a la humanitat en una situació enfront de les infeccions com abans d'En Pasteur. Des de què en la vacunació les enterovirus havien aturat la pesta de la poliomièlitis, pocs virus són, de moment, molt perillosos, només un Coxsackie B causant de la mio-pericarditis que produeix epidèmies sovint mortals entre els infants recent nats de les maternitats, però el futur fa faredat, si els principals virus ECHO, Coxsackies i altres enterovirus i adenovirus passen igualment de pocs patògens a esser-ho molt no ens hi valdrà cap antibiòtic conegut.

ELECTRICA BARCELO

ELECTRODOMESTICS

LLISTES DE NOCES

ARTICLES REGAL

C/. QUEIPO DE LLANO, 43

TELEFONO 64 72 72

PORRERES (Mallorca)

Joan Verger i Garau, primer president

Iniciem en aquest número una sèrie de treballs informatius destinats a commemorar el desè aniversari de l'Agrupació Cultural de Porreres.

En primer lloc volem reflexar sobre el paper l'opinió de Joan Verger i Garau, fundador i primer president d'aquesta entitat.

1.- **¿Quins motius l'impulsaren a la fundació de l'Agrupació Cultural?**

Els motius principals que ens impulsaren a constituir l'Agrupació Cultural de Porreres, a mi i crec que també a molts dels bons amics que van intervenir i van fer possibles el seu naixement, va ésser formar pinya per començar a treballar junts per les nostres coses pròpies col·lectives. A uns moments, l'any 1971, que encara experimentàvem i sentíem molts la forta opressió i la marginació de la llarga dictadura i vàiem i patíem l'oblit i l'enfonsament provocat i progressiu de la nostra cultura, llevat d'algunes migrades manifestacions folklòriques, de la nostra història com a poble i de la nostra estimada llengua, vàrem experimentar fortament la necessitat —dins les nostres petites possibilitats— de posar-nos a treballar, amb totes les precaucions i simulacions necessàries ja que no es podia fer públicament d'una altra manera,

per aquests valors bàsics que defineixen la nostra personalitat i identitat com a poble. Volíem també agrupar a tothom que volgués i reanimar la gran tradició que hi ha a Porreres per la bona música i el teatre ben interpretat i també l'afecció a fer excursions i conèixer les altres terres.

2.- **¿Como valoraria el seu funcionament al llarg d'aquests 10 anys?**

Des del primer moment fins ara crec que el funcionament de l'Agrupació s'ha mogut fidelment, per voluntat ferma dels seus socis, damunt aquesta mateixa línia de servei decidit a aquests valors col·lectius i per tant del país. Record que ja des de l'any 1971 vam organitzar, amb bastant assistència, curses sobre la història del país, altres que els titulàrem: ¿com llegir els diaris?, i uns altres per aprendre d'escriure amb la nostra llengua de cada dia. També a partir de la fundació es van representar, amb gran èxit, pels socis bons aficio-

nats, algunes obres teatrals a Porreres i altres viles i es van fer algunes excursions amb molta participació.

A partir de finals de l'any 1975, pel que he pogut saber, encara s'han intensificat i ampliat molt més les activitats de l'Agrupació, ja que des d'aquesta data ja no van ésser necessàries les humiliants simulacions i aparences. L'actual revista "Llum d'Oli" i la publicació del llibre de Poesia amb motiu de la festa de resposta de Mallorca al Decret de Nova Planta, per citar únicament dos exemples ben clars, són testimonis evidents d'aquesta línia d'actuació pública i constant de l'Agrupació cultural: de preocupació i d'interès per les coses nostres col·lectives.

3.- **¿Quines perspectives de futur li veu?**

Resta molta, però molta feina que realitzar durant molts d'anys en aquest mateix sentit de fer país, per un més ampli i millor coneixement, comprensió i acceptació pels mallorquins, en general, de la nostra pròpia cultura, història i llengua. El deteriorament intencionat i premeditat que han sofert durant aquests últims quaranta anys i més exac-

tament des del citat Decret de Nova Planta de 1.716, tots aquests valors, expliquen i justifiquen suficientment la necessitat d'aquesta feina constant i decidida malgrat totes les possibles dificultats i incomprensions. Al mateix temps s'han de continuar fomentant les manifestacions artístiques i culturals de totes classes; teatrals, musicals, poètiques, literàries, fotogràfiques, de recuperació de les nostres festes i tradicions, i també d'interès pels serveis comunitaris del municipi etc. Són totes aquestes activitats molt adients i convé que s'hi embarquin més persones cada dia amb entusiasme i constància.

4.- **Comentari lliure sobre l'Agrupació Cultural.**

A tot el que he dit únicament afegiré que l'Agrupació ha d'actuar, com a fet fins ara, preocupant sempre que hi càpiga tothom que vulgui, sense tancaments i monopolis de ningú, persones ni grups. S'hi han de sentir sempre bé tots, joves, no tan joves i més vells i les persones de tota posició i de qualsevol partit o ideologia, ja que ha de constituir sempre un ampli i segur espai de veritable tolerància i germanor.

Han fet aquest "LLUM D'OLI":

Joan Barceló, Macià Lladó, Joan Melià, Maria Barceló, Rafel Ferrà, Joana Mora, Climent Picornell, Joan Barceló Barceló, Francesc Llinàs, Guillem Torres, Bartomeu Barceló, Pep Mayol, Antoni Picornell, Sebastià Vidal, Joana Matas i Tomàs Bordoy.

Bar Pub

ES FAROLET

la marxa de Porreres

Carrer Queipo de Llano
(Carrer de l'Almoina)

**JOHN
SMITH**

Deportivos
FAREDES

**Els vostres esportius d'aquest estiu
a:**

**ESPARTERIA
MARIA MELIA**

Carrer de l'Almoina, 30 (Carrer d'es Cine)
PORRERES

Teatre

Els passats dies 7, 8 i 9 de maig es va representar al Centre Parroquial de Porreres l'obra de teatre "Siau benvinguts" d'Alexandre Ballester a càrrec del grup Pàssera de l'Agrupació Cultural. Dita representació es pot dir que fou un gran èxit, tant d'assistència de públic com d'escenificació.

Per primera vegada es posà en pràctica una obra que sortia del que s'havia fet fins ara a la vila, una obra que es devia més a lectura i a instint que no pas a experiència escènica com ben bé ens deia el pròleg de l'obra. I heus aquí que el grup Pàssera es comprometia a treure-la i fer-la entendre el més bé possible, cosa que amb molta il·lusió i no menys treball; es va anar a conseqüent a poc a poc, fins que es va veure que el grup havia donat una gran passa reflectida en la resposta que li donà el públic nombrós que va respondre meravellosament amb la seva assistència, trobant una representació i un contingut prou interessant. Es a dir,

una obra que no es pogué ignorar ni aclucar els ulls davant ella.

No es pot oblidar de cap manera, aquesta gent, molta d'ella anònima que d'una manera desinteressada contribuï ajudant amb el que pogué, que l'obra fos un èxit. A tota aquesta gent, els volem fer arribar el nostre gran reconeixement. A tots vosaltres amics, gràcies, moltes gràcies.

Tampoc es pot oblidar la gran feina realitzada pels components del grup (actors control de llums, control musical, apuntador, maquillatge, direcció, etc.) que amb el seu gran esperit de responsabilitat i la seva gran tasca de dur a terme la representació, feren tot quant estigué al seu abast.

I ara mirant endavant, amb la responsabilitat sembrada i arreglada davant el compromís agafat, cal collir unes noves forces i unes noves il·lusions per seguir endavant amb aquesta cosa tan nostra com és el teatre.

Per l'art i cultura de Porreres

El passat mes d'abril es va presentar a la vila un nou grup de teatre amb el nom de "Foganya" i amb l'obra, d'En Pere Capellà "Sa Pesta" que fou representada al Principal Cinema de Porreres els dies 24, 25 i 26 d'abril a benefici de l'orgue parroquial.

El grup Foganya integrat per joves novells que començaven pel camí del

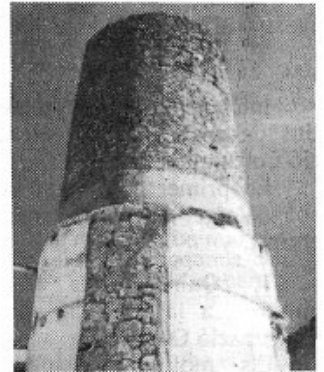
teatre va sortir airós i creim que aconseguiren el que es varen proposar. Cal tenir en compte la frase amb què es varen presentar "Per l'art i cultura de Porreres" frase ben escollida que no eximeix aquesta responsabilitat i tasca de complir-la.

Al grup Foganya, els agraïm que hagin escollit el camí del teatre per fer cultura.

Es restaura el Moli d'En Monroi

Una imatge tan curiosa i singular com la que hi ha a la fotografia no es pot veure tots els dies. Els picapedrers d'avui han posat al descobert la totalitat de la magestosa torre del Moli d'En Monroi a la placeta del carrer Major esbucant tot l'edifici, excepció feta, clar, de les parets frontal i lateral —quina pedra que utilitzaren els nostres avantpassats per fer aquests monuments populars!— i el molí.

Voldríem donar l'enhorabona al seu propietari per aquesta iniciativa de restauració del molí, assegurant-li un lloc segur a l'urbanisme actual amb l'aspecte de sempre. Tant de bo que no fos

La torre del Moli d'En Monroi al descobert. (Foto: J. Barceló).

la darrera d'aquestes feines! Massa recent és el record d'alguns molins porrerencs que ens han deixat definitivament amb el consentiment del poble i "la autoritat competente".

Les obres del Cementeri nou

Estan bastant avançats els treballs als terrenys on s'aixeca el cementeri nou, a la part posterior de l'actual i com una continuació o ampliació del mateix. Aquestes obres s'haurien d'haver conclòs ja, però se-

gons el constructor Gabriel Cerdà hi resta poc. Sembla que s'està fent una bona feina. Aquesta part nova comptarà amb 20 capelles, 20 sepultures i 245 ninxos, amb una capacitat per a 565 morts.

Comissió pro-orgue

Segurament tothom està assabentat que es vol restaurar l'orgue parroquial. Bé idò, darrerament es constituï una comissió que està formada, a la junta directiva, per Bartomeu Barceló (president), Josep Miró Nicolau (vice-president), Gabriel Cerdà Pinya (secretari), Isabel Fiol, Antònia Monserrat (tresorereres), i a la Permanent, les mateixes persones i en Miquel Barceló Mas.

Al proper número pensam dedicar ampla extensió a la campanya pro-restauració de l'orgue de la Parròquia. Es necessita 1.300.000 pessetes i aviat s'enviarà la part dels teclats —que és la més delicada— a Barcelona. Poden entregar-se els donatius a la Banca March, Banc de Crèdit Balear, Caixa d'Estalvis "Sa Nostra", Caixa de Pensions "la Caixa", Caixa Rural de Balears, Casa Segura, Convent de Ca Ses Monges, Elèctrica Barceló, Llibres Barceló, Rectoria i a la Residència Social.

TALLER DE PLANXISTERIA I PINTURA

RAFAEL JUAN NICOLAU

C/. Conquistador (Carrer d'es Vent), 98
PORRERES

Mado Maria "Peixet", sa padrina de Porreres 96 anys de vivències

MARIA AULI TOMAS, nasqué a Esporles l'any 1885. Analfabeta. Va residir a Ciutat durant 3 anys. Allà va conèixer l'home, que més tard seria el seu marit, en Miquel Barceló Noguera "Peixet", porrerenc.

Als 26 anys vé a Porreres, on encara resideix, en el carrer Juníper Serra (abans carrer de s'escola). D'aquest matrimoni nasqueren dos fills en Jaume i en Julià, i una filla que va viure poc temps.

-Què anàreu a escola quan èreu jove?

-No, no hi vaig anar, jo era sa major de 6 germanes i no n'hi anà cap.

-Com vos divertíeu es diumenges?

-Anàvem a cercar garballons a "Son Valenti" (Esporles) i llavors els mos menjàvem.

-Què és això de garballons?

-Es una espècie de carxofa que l'han de pelar per poder-se-la menjar... I seguint amb les diversions: "jugàvem a juli (botar) mentre es pretendents mos miraven botar com a betzols".

-Què mirau mai sa televisió?

-Sí que la mir, però no entenc què diven...

-De què feien els vostres pares?

-Mon pare anava amb un "vapor", el "Corazón"; estava molt de temps fora de ca nostra, ma mare quedava a la casa amb es al.lots.

-Heu sentit xerrar mai d'en Weyler?

-Jo ho trob! L'he conegut i tot, gràcies an es metge Mago que vivia aquí.

-I de sa República, què me'n podeu dir?

-No me record de res, tan sols que mataren un parell d'homes.

Pensa un poc i segueix: ... Me record de quan el meu fill Jaume s'havia d'incorporar per anar an es "Frente"

-I com vàreu reaccionar?

-Vaig plorar tota sa nit i l'endemà vaig dir an es meu home - "Miquel, me'n vaig a Ciutat a veure si ja ha embarcat, a veure si és ver tot això!". I vés si ho va ser ver... Es meu fill Jaume

ho sap tot, jo ja no me record de moltes coses.

-Com eren ses festes de carnaval, vos en recordau?. Vos disfressàveu?

-No, a Porreres no feien festes, bé, sa gent sa disfressava i anava pes carrer. Jo, ja era casada me vaig disfressar amb dues amigues: na Maga i na Jaona-Aina Ferrera i uns joveçans ens encalçaven i noltros amb unes botelles d'aigua els esquitxàvem. Crec que va ésser sa primera i sa darrera vegada que me vaig disfressar.

-I ses processons com eren?

-A Ciutat eren molt "guapas" hi anàvem per veure sa gent, saps que n'hi havia, de gent!. A Porreres sols no en feien.

-Vareu tenir cap cotxe?

-No, no en teníem de cotxe, molta feina...! Sa meva germana, que va venir d'Amèrica en va dur un, me pareix que era un "Matis".

-Que sabeu anar amb bicicleta?

-No, no n'he sabut mai.

-Heu sortit mai de Mallorca?

-No, no he sortit mai, on més enfora he estat en barca des Moll de Ciutat fins a Cas Català. Jo criava una nina i la me'n vaig manar i te dic que no vaig passar tanta pena per tenir es meus al.lots com aquest dia!: Sant Cristo de la Sang, si arrib a terra, pus mai!.

-Quins senyors recordau d'aquell temps dins la vila?

-Es de Can Xic, de Cas Potecari...

-I per menjar, que solíeu fer?

-Sopes, arròs llis i escudella per un parell de dies.

-I pa, no en menjàveu?

-Algunes vegades, però quan no en teníem feiem reïsses, que és un tros de pasta aplanada sense substància de cap classe.

-I per Pasqua?

-Panades, rubiols i crespells.

-Com era abans sa fira?

-Jo feia es dinar i s'home per sa plaça... No duien aquesta robada com ara...ca!

No se'n recorda de l'any de Sa Pesta, ni de l'any 14, any molt eixut. Xerrant,

Madò Maria Auli Tomas, la persona més vella de Porreres: 96 anys (Foto: Vidal)

pols i ho vaig provar.

Bófigues.- Oli.

Cucs.- Ruda o un collar d'all.

-Que vos agrada sa xocolata?

-Sí que m'agrada, però no en menj perquè no en tenc.

-I per ses noces que donaven?

-Dolces, galletes, suc variat, no hi havia xampany com ara!... mistela, herbes...

Xerrant, xerrant surt un comentari damunt els enterraments d'abans i de seguida me contesta: "Això que n'hi ha que ja tenen sa roba preparada per quan se morin, no, jo no ho voldria veure...! ni si me donassin mil duros, no ho vull sebre!

-Que heu anat a sa voreira de mar qualque vegada?

-Hi vaig anar una vegada i vaig arribar a Porreres tota banyada sense nedar. Que trobes?. Jo guardava es rellogtes i sa roba a dues que nedaven i va venir una ona i me va banyar tota.

-Que trobau de sa joventut d'ara, que se banya amb tant poca roba?

-I ho crec! no m'agrada... però s'usa.

La mar sempre li ha fet por.

-I de ses dones que van pes cafès?

-Res a dir tenc, perquè s'usa. No n'hi ha cap de meva.

-No aniríeu amb avió?

-Maldament m'ho pagassin! Ja no me tornariéu dur.

em conta que tenia una màquina de fer fideus... "anava a Can Lluissó a moldre blat d'amagat, l'endemà feia dues o tres canyissades de fideus"... (l'any 40).

-I d'en Verga, que n'heu sentit parlar?

-N'he sentit parlar però no sé res més.

-Com passàveu ses vetlades?

-Venien ses veïnades a passar el rosari.

-I de bruixes, què me'n deis?

-No hi crec, na Bet de s'Auba que estava en es café de Can Beltran a s'home n'hi varen donar -Què és que li varen donar? (li deman) "no ho sé, però n'hi varen donar... (no vaig aclarir res).

-Coneixíeu cap curander a Porreres?

-Sí, però jo no hi anava. En Bernat Hereu, coneixia.

-I medecines que...?

-No vaig d'això.

-Idò, que prenieu quan teníeu mal de cap, de coll, etc...

-Mal de coll.- Sagí de gallina. No hi havia "cuarades" com ara!.

Mal de ventre.- Herba lluisa o camamilla.

Sang alta.- No he pres res mai.

Cremat.- Hi havia una dona que ho sabia adobar, li deien sa pedacera. Jo hi vaig anar amb en Julià.

Mal de cap.- Un dia ma mare va dir que si teníem mal de cap ens havíem de posar un tros de patata en es

-Vos creis que hi ha homes que han arribat a sa lluna?

-Tot és possible, tot això que hi ha ara és possible.

-Que vos pareix sa festa que es poble de Porreres va fer per tots els vellets i principalment a vos que sou sa dona més vella?

-Per ventura no ho som sa més vella. No ho puc sofrir! Ho trob rar que sigui sa més vella. No n'estic gens contenta.

No creu que noltros durem tants d'anys com vós!...

MOLTS D'ANYS I ANIMS, MADO MARIA!

Joana Mora

Bartomeu Melià, Jesuïta porrerenc a la selva del Brasil

Bartomeu Melià, jesuïta, doctor per la Universitat d'Esstrasburg, cabells blancs fins a la cintura, barba perenne i ulls escrutadors. Es l'arquetipus d'intel·lectual del maig francès. Les seves paraules ens arriben calmament i omplen l'habitació on realitzam l'entrevista. Així la seva profunda mirada ens transporta per unes hores a una terra que desconeixem abans de la seva mirada: els secrets de la selva amazònica i la regió del Mato-Grosso (Brasil Central) ens foren desvetllats a mesura que transcorria la tertúlia.

- ¿Què fa un home occidental en contacte amb una cultura aborigen: no seria millor deixar-los en pau i reduir aquests contactes al mínim?

- Sí, estic d'acord que en un principi seria preferible no intervenir dins la seva vida i costums, si no fos per la necessitat de reformar-los i defensar-los del perill de la invasió de l'home blanc i dels seus problemes i absurd dins els quals la societat occidental en debat sense solucionar-los.

- ¿Quin és el grau d'alfabetització impartit als indígenes i si s'arriba a un programa complet com es el cas de zones com la del Turimiquire, a la República de Veneçuela?

- L'alfabetització no és necessària però arriba un moment en què degut al contacte exterior es fa imprescindible. Per a preparar-los partim de la seva pròpia realitat i dels seus propis costums i vocables.

El doctor Melià ens conta que es dona el cas de que al·lotes indígenes quetxues de la zona de Bolívia, Ecuador i Perú quan van a treballar a les grans ciutats han de renunciar a llurs pròpies cultures i llengües per a poder integrar-se i aconseguir un lloc de treball com a criada a les cases dels rics.

"L'Estat el que pretén és que sigui una alfabetització integradora dins una cultura metropolitana; no de potenciar la cultura aborigen. Això convé al sistema ja que una vegada integrats els indis, l'Estat pot comprar i establir-se a les seves terres".

- Avi —així és com l'anomenen els indis saluma— quina dieta alimentícia segueixen les tribus que visitau?

- Viuen dins una economia d'autosubsistència total; cultiven la mandioca, pesquen molt sovint i recol·lecten quantitats considerables de mel selvàtica. Durant una època determinada de l'any —quan els peixos baixen després de fresar a la part alta del riu— construeixen, mitjançant pals i lianes una reclo-

sa on col·locant-hi unes nanses els facilitarà l'aliment bàsic per la seva subsistència.

Tenc un renet que es diu Makakunyarare.

L'aldea està habitada per cent vint-i-nou salumes que disposen d'un territori d'un milió d'hectàrees aproximadament. Això facilita els moviments periòdics de desplaçament dins la zona, que tenen com a objecte la recerca de nous recursos alimenticis i de caloradors apropiats per a la captura piscícola. Malgrat tot les necessitats del govern brasileny, molt interessat en l'adquisició d'aquests territoris per a fomentar el cultiu de la canyamel, s'imposen per damunt les necessitats d'unes tribus aborigenes que no reporten cap interès a l'administració cen-

"La colonització és molt més cruel i agressiva que les guerrilles protagonitzades entre les tribus"

tral.

- ¿Com és possible que Bartomeu Melià, jesuïta de Porreres, tenguí un renet saluma que es diu Makakunyarare? Expliqui'm les relacions de parentiu.

- Em diuen avi i tenc un pare adoptiu. A l'aldea els al·lotes es casen preferentment amb la filla de la germana del seu pare, o sigui amb la cosina germana.

Després ens especifica que en aquesta particular relació de parentiu el vocable cosí ni tan sols existeix. Tots els cosins paral·lels es tenen per germans, i així es diuen entre ells. "Encara que existeix un cert grau de flexibilitat degut a vegades a la inexistència d'una cosina germana disposada a vincular-se amb el fill de la germana de son pare.

Una comuna aborigen de "passotes" al centre del Brasil.

- Existeix algun concepte equivalent a justícia entès com un procés de justificació d'autodefensa social?

- No existeix perquè no és necessari; i a més a la societat aborigen amb la que convisc no he pogut adonar-me fins ara de l'existència de cap delictes. Les relacions socials estan basades en una mena d'altruisme social. No hi ha caps de la comunitat i cada un fa el que vol... amb un veritable autocontrol social. Aquesta societat no té cap individu que aglutini els poders del grup ètnic; això ho defincem com "individualisme comunitari".

Cada família —formada pel matrimoni, els fills i els

sogres respectius— fabrica tot el que necessita per a la realització del seu quefer domèstic.

Fer el que més els agradi sempre que agradi als demés sembla esser el lema i l'ideal imperant en aquesta societat basada en un individualisme comunitari que comparteix les necessitats apressants del grup com a col·lectiu i, en un altres estrat, la necessitat familiar com a subgrup individual d'aqueta col·lectivitat: una comuna amb una sèrie de connotacions anarquitzants en el si de la selva amazònica.

- Existeix incompatibilitat entre les relacions del fetiller —mescla de profeta i metge curander— i els missioners que visiten les tribus situades a la regió de Mato-Grosso?

- No hi ha cap tipus de problema. El fetiller no respon a la caracterització que es fa a la premsa i als altres mitjans de comunicació. El fetiller és un home de bé que serveix a la comunitat curant malalties, sobretot.

Bartomeu Melià semblava no estar d'acord amb el resultat de l'entrevista publicada el divendres 17 d'abril de 1.981 pel diari "Baleares", i reiterà una i una altra vegada la necessitat d'oferir una imatge clara i sense cap tipus de tergiversació en el que fa a la missió dels jesuïtes a terres brasilenyes.

- Des d'una òptica antropològica, quina diferència ha pogut veure entre l'home occidental i l'aborigen?

- Els saluma són, diria, solsment humans; els occi-

dentals feim coses i volem posseir-ho tot, dominar-ho tot. Tenir està més considerat que esser.

- El fet de què les tribus creguin en un esser superior de tipus espiritual, sense que això els hagi estat inculcat per una altra cultura diferent a la seva, es pot interpretar com una cosa consubstancial a tota comunitat humana?

- Sí, a totes les tribus existeixen creences i ritus religiosos. En el cas dels salume l'expressió religiosa és intensa i es manifesta en llarguíssims rituals, sis, deu o més hores per dia, dins certs cicles anuals.

No mengen sal però sí cucus.

El cataclisme no està lluny, les incursions dels homes blancs interessats per explotar les riqueses amagades afavorirà irremediablement aquest "crack" social que avortarà qualsevol voluntat conservadora de la cultura i costums selvàtiques.

- Expliqui'ns alguna anècdota de la seva estada entre els indis.

- Arriba un moment en què tot és tan ordinari i quotidià que ja res et sorprèn d'aquelles gents. El menjar és un poc estrany per al paladar occidental; no condimenten amb sal, mengen cucus i formigues, bullen la mandioca —que és una mena de patata del tamany d'un meló— perquè la substància verinosa desaparegui, cultiven el blat moro i el moniato.

- Una qüestió que ens té intrigats un poc a tots és la manera con va poder entendre's amb ells la primera vegada que els visità.

- Ahhh! són molt simpàtics i comunicatius, tot t'ho volen mostrar i a vegades mitjançant senyals ens explicaven les coses que no enteníem; ells ens apreciaven també pels regals —hams, destrells, ganivets— que nosaltres els oferim i que els faci-

"L'home occidental, al contrari del saluma, vol posseir-ho tot, dominar-ho tot". (Foto R. Ferrà);

lita moltíssim la seva feina. Jo no som cap déu, sinó un més que conviu amb ells. Som, crec, un convidat i un captaire entre ells.

- Quin és el paper del fetiller en aquest tipus de societat?

- Jo no els diria fetillers, l'accepció correcta és la de "chamans" profetes o metges curanderos; són curanderos de màgia blanca que tenen relació sobrenatural i el carisma d'una comunicació amb el que és sobrenatural. Són els encarregats d'aplicar remeis de tipus psicològic-religiós i d'administrar productes de propietats medicinals.

- Són molt elevats els índexs de mortalitat?

- Fa sis anys que els conec i tan sols ha mort un home adult. Fins i tot arribarem a pensar que els vells i moribunds de la tribu estaven confinats a una altra zona del territori. En una ocasió es donà el cas d'un home que arribà a dibuixar-me el plànol d'aquesta imaginada aldea. Volia, a canvi de dur-me allà, que jo el duigués a la meua aldea, o sia al món "civilitzat".

- El fet de què les tribus tinguin guerres entre elles demostra que l'agres-

sivitat de l'home cap a l'individu no és fruit de l'estructura social que comporta el progrés.

- Efectivament es dona dintre d'aquestes societats primitives que no han tengu contacte amb altres cultures. Els saluma tenien per veïns una tribu canibal que envaïa el seu poblat sovint i que potser contemplaven la guerra com una mena d'esport per a entrenar els seus guerrers, com a un gest d'afirmació de supremacia.

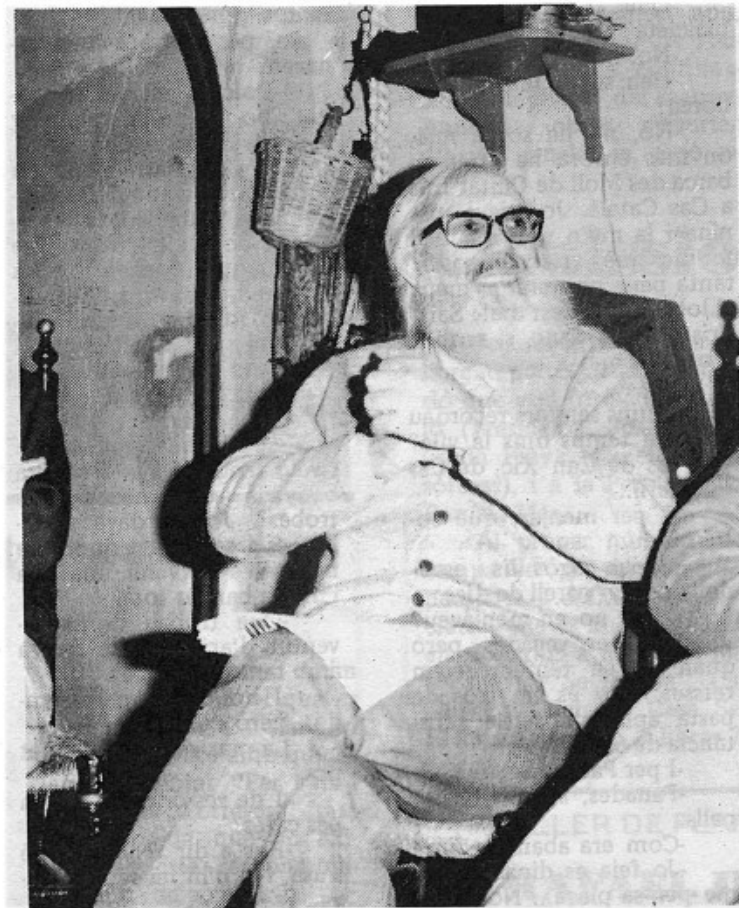
- ¿Per què una tribu pacífica i una altra agressiva?

- Es degut a una construcció cultural que depèn de molts factors. Encara que, he de dir que la colonització és molt més cruel i agressiva que les guerrilles protagonistes entre ells mateixos.

- Quins són els somnis del saluma?

- Somnien agafar molt de peix. Volen que els proporcionin més hams per a augmentar les captures. El gran problema és l'entrada de la tribu dins d'una economia de mercat ja que no tenen ni idea dels problemes que comporta el mercantilisme.

TOMAS RICARD MOREY

"L'Estat pretén una alfabetització integradora dins una cultura metropolitana, no potenciadora de la cultura aborigen". (Foto R. Ferrà).

L'emigració de la joventut porrerenca

INCENDI

La nit del passat dia 25 de maig es produí un important incendi a la casa situada al carrer del General Mola no. 21 que provocà la destrucció total d'una sala d'estar així com també diversos mobles ensers que hi havia afectant fins i tot a altres dependències de l'edifici. El foc va ésser sufocat per un grup de veïns i no es lamentaren desgràcies personals. Aquest succeït provocà una certa alarma dins el Cinema quan s'anuncià el fet en el moment de la projecció de la pel·lícula de la conferència.

VISITA A SA CANOVA

Els al.lots de la segona etapa del Col·legi Nacional Mixte visitaren el passat 26 de maig la finca experimental agrícola de la Caixa d'Estalvis "Sa Nostra" al terme de Sa Pobla.

IV TROBADA DE CORALS

A Capdepera va tenir lloc la quarta trobada de Corals Infantils a la que participaren cantant nins i nines dels dos col·legis de la Vila.

MOSTRA DE TREBALLS MANUALS

Els passats 30 i 31 de maig va estar oberta a la Sala d'Exposicions de "la Caixa" una Mostra dels Treballs Manuals fets durant aquest curs escolar que acabam per alumnes del Col·legi Verge de Monti-Sion.

TORN DE LA BENZINERA

El proper diumenge dia 14 la benzinera de Porreres estarà de guàrdia. Hi ha que dir que durant el present any 1981 la nostra estació de servei tindrà torn els diumenges 9 d'agost, 4 d'octubre i 29 de novembre. Aquestes setmanes que tindrà guàrdia també correspon servei nocturn.

REGAL

La Caixa de Pensions ha obsequiat als dos col·legis porrerencs amb una Enciclopèdia Juvenil.

JOAN BARCELO.

Es diu que un poble va a més quan una sèrie de factors —econòmics, estadístics, comunicacions, bancaris, etc— donen un conjunt de punts d'observació real de creixement. Un d'ells, quan no el més important, és l'augment de població. Ja referint-nos concretament a Porreres, tenim que les dades del darrer cens demostren un descens continuat encara que discret —4.861 habitants, exactament— Però creim que aquesta xifra de censats no coincideix totalment amb el nombre de persones que habiten normalment a Porreres. Pensem que molts dels censats on realment viuen és a Ciutat o a altres pobles, però, per diferents motius, continuen empadronats al nostre poble.

Si hi afegim tots els que diàriament surten a guanyar-se les sopes fora poble, veuríem com aquesta xifra d'habitants disminuiria considerablement.

No res més exacte per demostrar aquest "èxode juvenil" progressiu que mirar el vostre entorn i demanar-vos quants dels vostres amics i companys d'escola viuen en el poble i quants, al contrari, viuen fora. Ara els qui teniu entre 20 i 50 anys, especialment, feis un repàs i veureu com, de la vostra quinta, la meitat estan espargits, per tot n'hi ha.

Un altre punt de referència el tenim en els matrimonis celebrats quan un dels conjugues, o tots dos, és de Porreres. He fet una estadística més o manco aproximada i resulta que, de cada 5 que se'n celebren, 3,8 formen el seu nou domicili fora de la vila.

Aquestes mostres donen realment una situació verídica d'aquest greu problema. Un altre punt que hem d'observar, i ho podem fer quan passam pels nostres carrers, és la gran quantitat de cases tancades, quan no abandonades i en mal estat de conservació, fet que és una bona demostració material d'aquesta fuga.

Si no basta, digau-me quina és la família que no té part, quan no tota ella, fora de Porreres.

He insistit amb tantes proves perquè no em puguin tractar d'exigir.

La conseqüència de tot això és ven senzilla, la població activa —que no la major—, que és la realment important i la més interessant econòmicament, disminueix i en contra trobam una majoria de persones de la que ara diuen "tercera edat".

Què passa quan això succeeix? Idò que totes les activitats i riqueses se'n ressenten, sofrint un continuat retrocés. Aquesta regressió abarca tot el sistema de vida del poble. Disminueixen els serveis públics, els pressuposts i les atencions municipals, estatals i provincials, els mitjans educatius, recreatius econòmics i les comunicacions. En conjunt això afecta negativament a tota la resta de la població, encara que n'hi hagi que no se'n temin —inconscientment i fins ara—.

Si continua així, i s'ajorna el posar-li remei, s'haurà perdut definitivament l'antiga importància que tenia el nostre poble.

I ara, a què es deu aquest "èxode"? En resumides paraules, uns diuen que sobra gent a foravila, altres, que hi ha una manca de racionalització de les explotacions agrícoles, falta de comoditats, que no és rendable, que s'hi fa molta de feina i se'n treuen pocs beneficis, que treballant de picapedrers, o alguna professió semblant, tenen més hores lliures i guanyen més, que dins el poble hi ha poques oportunitats de nous llocs de feines industrials i auxiliars, que per la gent jove és difícil col·locar-se a un lloc de feina ideal pels seus desitjos... i bastants que estan avorrits per falta d'al·licients i, davant tot això, Ciutat o foranies representen la seva quimera ideal.

Quines solucions hi ha? vos demanareu. La primera, encara que sigui peyorativa, estimar i sentir-se porrerencs. Després n'hi ha d'altres, encara que el qui escriu aquestes línies té ben clar i és conscient que n'hi ha de més indicats per trobar-hi solucions i aquestes són difícils, però no impossibles.

Resumint-les, podrien ser les següents (avançam que pensam ampliar-les en un pròxim treball):

a).- Millorar en les explotacions agrícoles a través d'una reorganització de finques i cultius apropiats, canals de comercialització, com també, potenciació i actualització de Sa Cooperativa. Tot això començant pel propi pagès que s'hauria d'interessar i ajuntar-se cara a la consecució d'aquests fins proposats.

b).- Creació d'alguna nova indústria, possibilitadora de nous llocs de treball, a través d'entitats públiques, comercials, ajuntament, i fins i tot, famílies residents o bé originaris de Porreres amb una actuació individual o conjunta —tenim en compte l'actual crisi econòmica, però creim que no és obstacle suficient, si hi ha voluntat decidida.

c).- Fomentar, per un altre costat, els actuals negocis i indústries, crear nous canals de comercialització —font principal i actualment la més important dins el món econòmic actual— estudi de mercats, etc.

Així i tot, és una labor de conjunt de tots els porrerencs, visquin o no en el poble. Ja sé que molts pensaran que és molt bo de dir això i una altra cosa és fer-ho. Idò bé, la intenció d'aquestes línies, llargues línies, no prenen inicialment més que una cosa "LA CONCIENCIACIÓ COL·LECTIVA" d'aquest greu problema i, també, començar a cercar-li solucions abans que sigui massa tard.

Francesc Llinàs

L'alarmant problema de les drogues en la joventut

Baix aquest títol, l'associació de P.P. d'A.A. del col·legi Verge de Monti-Sion, va organitzar una sèrie de col·loquis-conferències, que tingueren lloc al Principal Cinema el passat 25 de Maig, i que haguessin pogut ésser prou interessants si no haguessin estat que l'organització, amb l'intent de conscienciar tant a pares com als joves, fallà.

Fallà primerament en l'enfocament del tema, perquè si bé hi ha joves que es "droguen", no manco es "droguen" els vells, però no deuen tro-

bar alarmant el milió i mig d'alcohòlics que hi ha en aquest país...

La segona becada va ésser separar els joves dels pares, o sigui que el problema és de tots, és un problema social, de la societat, però en canvi l'hem d'abordar els joves a les set i els més grandets a les nou i mitja... Evidentment, això no són maneres.

Si a n'aquestes errades, afegim que la informació va ésser més "completa" la dels pares, que no pas la dels al.lots (mostraren als pares una

pel·lícula filmada amb els més "drogats" d'USA), ja hem direu si això són maneres de fer les coses.

Amb una paraula: l'únic que poguerem treure en net és que si et fumes un parell de porros, més tard voldràs àcids i que acabaràs, un dia o l'altre penjant de l'heroïna, i això, naturalment, no correspon a la realitat.

Tot es tracte de si una droga és legal o està prohibida, per aquí hauríem d'haver començat!!!, i ara tanmateix no té aturall. Però tranquils que no és tant com diuen.

Joan i Toni.

ACAMPADA A CALA PI

Els dies 1, 2, 3 de Maig se va fer una acampada a Cala Pi juntament amb els col·legis de Porreres i el de Montuïri.

L'assistència de nins va ésser nombrosa (uns 60 més o manco). Hi ha que dir que el diumenge arribarem ésser 120 a dinar entre nins, pares i mestres.

Des d'aquí volem agrair l'excel·lent col·laboració d'alguns pares i també dels col·legis que feren possible el bon fi d'aquesta acampada.

EXCURSIÓ A NA FORADADA

El diumenge dia 17 de Maig tengué lloc l'excursió a Na Foradada, aprofitant un dia primaveral en què el sol lluia en força damunt la nostra terra.

Entre petits i grans arribarem ésser més de 25 persones. A més de la caminada que ens havia de manar al forat de pedra enmig de la mar, els que volgueren, pogueren admirar entre altres coses d'aquells indrets: "Son Marroig" (Residència de Lluís Salvador d'Àustria), l'Ermita de la Trinitat o també el poble de Valldemossa.

Ens agradaria que la concurrència a les excursions fos més nombrosa en la intenció de conèixer més i millor la nostra roqueta.

XERRADA SOBRE LA TECNICA DE LES AQUAREL·LES (Dia 22 de Maig)

Divendres, 22 de Maig va tenir lloc al local social una tertúlia sobre la tècnica de les aquarel·les oberta per Guillem Torres, coneixedor d'aquesta tècnica amb notables resultats.

Els interessats per aquest tema varen ésser principalment els assistents al curset de pintura i altres aficionats.

Aquesta tertúlia, en un principi va resultar un poc freda degut a l'ignorància d'aquesta tècnica per part dels assistents, però

llavor va desembocar a una petita discussió sobre els pintors d'art contemporani bastant interessant.

Volem donar les gràcies a Guillem Torres per la seva col·laboració.

MURAL

Molts se demanen que fa un tros de sac amb pedres, diaris, herbes i ciment, penjat a una de les parets tant blanques de l'Agrupació Cultural. Idò sí, no vos assusteu, aquí no passa res! però, no només aparentment! ja que si ho mirau bé veureu que cada dia s'està encimentant, embrutant i destruint l'autèntica fesomia de la nostra illa; vertaders atemptats ecològics o no?.

Per això nosaltres deim NO i tots hem de dir NO a aquests fets quotidians que es van fent malauradament.

MARGALIDA I JOANA.

RECITAL

El passat dia 23 de maig el cantautor castellà Juan Manuel oferí al local social de l'Agrupació un complet recital de cançó, amb una assistència de més de cinquanta persones.

VIATGE A EIVISSA

Uns 40 viatgers anaren amb l'Agrupació a Eivissa i Formentera els dies 29, 30 i 31 passats, amb Joan Sorell de guia. S'allotjaren en apartaments i segons ens han contat l'excursió fou un èxit.

TAULA RODONA

El proper dia 26 de juny tindrà lloc al local social una taula rodona sobre la problemàtica de les entitats i institucions del poble, no oficials, tocant els aspectes organitzatius, d'implantació i funcionament de les entitats porrerencs. L'hora: 9 i mitja del vespre. Moderadors: Joan Sorell i Maria Barceló.

ESCACS

Durant els dies del 17 al 21 d'aquest mes tindrà lloc al local social el II Campionat de Balears d'Escacs Juvenil, prova que promet ésser molt important pels futurs representant illencs al Campionat d'Espanya i a la que intervendran dos representants de Mallorca, dos de Menorca i dos per Eivissa-Formentera. Com a candidats a guanyar la classificació, el campió absolut illenc i revelació juvenil Santi Pons, de Menorca, i el manacorí Joan Gayà. Les partides tendran lloc a l'horabaixa i continuació d'ajornades al vespre. Els joves escaquistes de fora de Mallorca s'estatjaran a la Fonda Barceló, convivint uns dies amb nosaltres.

Tots els equips que participaven a la Copa de Mallorca han estat eliminats. Haurà acabat, per altra part, el IX Torneig d'Escacs. Pels primers llocs optaven Jaume Cerdà, Jaume Gil, Gabriel Gornals, Jeroni Palerm i Jaume Roselló. Al proper número donarem més informació.

FOGUERA DE SANT JOAN

Provablement dia 24 de Juny celebrarem —modestament, potser— el dia de Sant Joan amb una foguera que encendrem a Monti-Sion a manera de "binerbo" per a commemorar aquesta diada de tanta significació per a la nostra cultura i arrelada a Porreres —Sant Joan és co-patró del poble— i que serà, si més no, el reviu les fogateres que a la nit de Sant Joan es feien temps passats, unint aquesta tradició amb els binerbos de Santa Catalina, no per embullar la gent si no per donar mostra, al menys aquest dia, que la flama continua encesa i cap lloc millor que Monti-Sion per fer-ho evident. La Nit de Sant Joan, tot a Monti-Sion!

Anau-hi amb xampany i disposats a ballar fent rotllo a les flames a les dotze de la nit! Nosal-

tres hi serem... farem festa.

ADHESIO AL MANIFEST EN DEFENSA DE LA LLENGUA CATALANA

L'Agrupació Cultural de Porreres també s'ha adherit al Manifest que feu públic l'Obra Cultural Balear en unió dels departaments de Llengua Catalana, Literatura Catalana de la Facultat de Filosofia i Lletres i de l'Escola per a la Formació del Professorat de l'E.G.B. enviant un comunicat a l'OCB i als mitjans informatius diaris, —que no ha estat publicat fins ara—. Creim que no seria necessari un pronunciament de la nostra Entitat damunt aquest tema, doncs hem donat i venim donant proves del que pensam en aquest sentit prou fermes i gens equivocades. Així mateix ho feim, donada la necessitat, ara més que mai, de fer unió i esforç amb les institucions que defensen la nostra llengua com a vehicle d'expressió normal.

NORMALITZACIO LINGUISTICA

Celebram i aplaudim els canvis de nom que està fent l'Ajuntament a les cartelles d'anuncis, papereres, impressos, etc, després de que s'aprovés el canvi de retolació de Porreres per Porreres i es realitzàs el canvi de noms dels carrers per noms populars. Damunt aquest tema direm que estan ja encomenades una sèrie de plaques per a canviar proparament. Es a dir, la normalització ha començat. Felicitacions i que continuï.

L'Agrupació Cultural de Porreres és de tots. Fes-te soci!

El potenciament de la indústria, agricultura i comerç de Porreres és una tasca de tots els porrerencs. LLUM D'OLI pot contribuir a augmentar la imatge. Anunciar-se a la revista és donar-se a conèixer MES.

El grup Pàssera està preparant unes possibles sortides a diferents pobles de l'Illa. Els possibles interessats es poden posar en contacte mitjançant una carta dirigida a l'Agrupació Cultural, anotant el seu telèfon.

Trial

Promoció esportiva?

El passat dia 24 de Maig es va celebrar a "Son Redó", organitzat pel moto-Club Monti-Sion, una prova de trial puntuable pel Campionat de Balears, quedant la classificació final de la següent manera:

SENIOR

- 1.- Francisc Bufi (M.C. Illa d'Eivissa)
- 2.- Rafel Ruiz (Escuderia Extra Eivissa).
- 3.- Joan Tur (M.C. Illa d'Eivissa).

JUNIOR

- 1.- Miquel Carrasco (M. C. Ampurias)
- 2.- Miquel Esteva (M.C. Hero)
- 3.- Enric Díaz (M.C. Hero).

El tractat de la pista tenia un recorregut d'uns 5 Km. dividit en 8 zones controlades. 6 d'aquestes zones eren bàsicament de pedra o roca, mentre que les dues restants eren de terra llengadissa.

Segons els pilots, les zones eren bastant llargues i d'un recorregut molt bonic

Caldria destacar l'actuació dels 8 eivissencs que quedaren tots entre els 10 primers llocs de la categoria Senior, així com l'actuació del mallorquí Jaume Roig, campió d'Espanya Junior, que prengué part a la prova sense poder puntuar, donant aquest corredor una impressionant lliçó als altres 25 participants.

També fou de destacar l'organització del moto-club de la vila, que va rebre per part de la Real Federació Motociclista, la màxima puntuació per la seva bona tasca.

El moto-club vol, des d'aquestes pàgines, donar les gràcies a tots els col·laboradors desinteressats en trofeus i especialment a la família de "Son Redó", i també a D. Francisc Sastre en representació de la finca.

El dia de la passada festa de Monti-Sion, el Moto Club del nostre poble tenia organitzat i tot a punt per a fer una ginkama motorística per tal d'animar un poc a la jovenella porrerenca, -perquè segons comentaris d'alguns membres de la Junta Directiva si arribassin als 300 socis es podria dur endavant el projecte de construir una bona pista de moto-cross.

Bé, vet ací la trista història del que va succeir El President d'aquesta Societat, com a representant d'aquesta, va anar a demanar permís al Senyor Batlle per a organitzar la ginkama el qual li contestà afirmativament (tot això de paraula).

I dit i no fet, com veurem més endavant, el Moto Club es posà a preparar la ginkama: inscripció oberta, donació de trofeus, etc. Precisament aquesta entitat inaugurava el seu nou local social instal·lat damunt el bar "Es Farolet", convidant personalment i per escrit a alguns membres de l'Ajuntament, el dissabte de la festa de Monti-Sion.

Idò sí, mente la gent menjava i bevia, entre rialles i bulla, el regidor Sr. Picornell acudí a la inauguració per a donar-los una mala notícia: havien suspès la ginkama.

¿De qui provenia aquesta decisió?, ¿perquè?, ¿Quins motius es poden allegar per a prohibir la realització d'una ginkama?. Fins ara les respostes han estat el silenci.

Joan Barceló.

S'ha acabat la temporada pels alevins i infantils de la U.D. Porreres

S'ha acabar la temporada per a les dues plantilles més joves del Porreres, les quals gràcies a la total col·laboració dels pares i alguns aficionats, ha pogut afrontar amb tranquil·litat el passat campionat.

L'equip alevín format per 18 jugadors, acabà la lliga amb unes quantes absències, haguent de conformar-se en quedar en una posició més baixa que la desitjada. Els jugadors tenien molta il·lusió i ganes, però les hi faltà sort. L'equip encaixà 58 gols mentre que tan sols en marcà 35, essent el màxim golejadore Manuel García amb 9 gols.

El delegat de l'equip fou Bartomeu Barceló; entrenador, Miquel Picornell; porters, Gaspar Mulet i Joan Ferrer; Defenses, Joan Bover, Antoni Rosselló, Miquel Gil, Joan Mesquida i Cristófol Sastre; mitjos, Jaume Sorell, Rafel Miralles, Joaquim Martorell i Pere Mulet; delanters, Miquel Barceló, Pau Barceló, Manuel García, Gabriel Bordoy, Antoni Ballester, Ponç Oliver i Bernat Vidal.

L'equip infantil que co-

mençà la lliga amb una plantilla de 17 jugadors realitzà una campanya més que regular quedant classificats a la zona mitja de la taula, essent el tercer equip menys golejat del grup amb 24 gols mentre que com a equip realitzador va quedar molt enrera amb 25 gols, essent el màxim golejadore Gaspar Mulet amb 5 gols. Hem de dir que el nivell de joc de més dos jugadors ha estat molt per baix de les seves possibilitats, ja que amb més ganes, voluntat i interès s'hagués pogut quedar al final en una posició de privilegi.

Fou el delegat Josep Mayol i Josep Garí; entrenador Joan Mayol i Llorenç Cerdà; Porter, Joan Nicolau; defenses, Joan Viedma, Llorenç Cerdà, Gaspar Mora, Bartomeu Garí; mitjos, Antoni Ferrer, Rafel Creus, Guillem Barceló, Pau Sorell i Miquel Frau; Delanters, Gaspar Mulet, Jaume Martorell, Antoni Noguera, Miquel Leiva, Joan Servera, Ponç Feliu i Gabriel Mesquida.

PEP MAYOL.

LES MES CONEGUDES. LES MES ACTUALS
I TAMBE LES MES SELECTES MARQUES

PRENDES ESPORTIVES, BANYADORS, TEJANOS

Elegància i estil de vestir propi

CANA JERONIA MOLI D'AIGO

Carrer Queipo de Llano, 18. Tel. 64 73 02
PORRERES

LLUM D'OLI

Butlletí Informatiu de l'Agrupació Cultural de Porreres núm. 13 (Esperem que no duguí mala sort) JUNY 1981

D.L. PM 76/1.979

Redacció/Administració/Publicitat: Carrer de l'Almoïna, núm. 67-1er. Porreres Mallorca.

Preu subscripció: 500 pessetes (un any).

Número solt: 50 pessetes.

Impress als tallers d'Edicions Manacor S.A. en ofset

Edita: AGRUPACIO CULTURAL DE PORRERES

Els articles publicats reflexen únicament l'opinió dels seus autors.

A PORRERES podeu comprar el LLUM D'OLI a:

Llibres Barceló.
Llibreria Melià.
Estanc núm. 1.
Ca'n Pepito.
Estanc núm. 3.
Ca'n Murtó.

VOLEU SUBSCRIVIR-VOS A "LLUM D'OLI"?
SOU SOCI DE L'AGRUPACIO CULTURAL?

Nom i cognoms
Domicili
Població
Província Telèfon

M'interesa esser soci de l'Agrupació Cultural de Porreres (1.000 pessetes)

Em voldria subscriure a "LLUM D'OLI" per un any (500 pessetes)

Som soci, però vull fer una quota voluntària de
pessetes a la Revista

Efectiu Taló Bancari Domiciliació bancària

Data
Signatura

Marcau amb una X el que interessi.

Envii aquest cupó a AGRUPACIO CULTURAL DE PORRERES. Carrer de l'Almoïna, no. 67. PORRERES (MALLORCA).

Excel·lent resultat del col·legi Nacional

Mixte

El passat dia 9 de Maig va tenir lloc al Camp de "San Fernando" de Ciutat la 1a. Jornada de classificació dels Jocs Escolars Provincials d'Atletisme en la Categoria Infantil -Masculí i Femení-.

Hi participaren 8 equips masculins: C.N. Andratx, Joan Capó de Felanitx, C.N. de Calvià, C.N. de Porreres, Montission de Porreres, Pare Pou d'Algaida, C.N. de Sant Joan i C.N. Montuiri. I 9 equips femenins: C. N. de Montuiri, Joan Capó de Felanitx, C.N. de Sant Joan, C. de Lluçmajor, Pare Pou d'Algaida, C.N. de Porreres, Montission de Porreres, C. de Campos i C.N. d'Andratx.

Classificacions dels Atletes presentats per el Col·legi Nacional de Porreres.

INFANTIL MASCULÍ: Proves.

800 m. llisos: 1er. Joan Nicolau Salleras 10"95; 300 m. llisos: 4 Gaspar Jaume Febrer 49"63; 2.000 m.: 7é Francesc M. Bolaños Fernández 7'51" 32; 80 m. valles: 1er Gaspar Mora Mulet 14" 07; Salt d'altura: 3er Miquel Frau Melià 1'26 m.; Salt de longitud: 3er Antonio Rosselló Salleras 4' 32 m.; Pes: 5é Sebastià Grimalt Barceló 8' 09m.; Disc: 3er Gabriel Mesquida Mesquida 19' 68 m.; Relevos 4x80: 2on. Equip (J. Nicolau, A. Rosselló, G. Mora i G. Jaume) 45" 80; Relevos 3x1000: 2on Equip (L. Cerdà, M. Frau i F.M. Bolaños) 10' 22'.

L'equip masculí del Col·legi Nacional de Porreres va quedar classificat en segon lloc i per tant pot participar a la Jornada final dels Jocs Escolars.

INFANTIL FEMENÍ: Proves.

Joan Nicolau, 1er. de 80 metros llisos

Gaspar Mora, 1er. a salt d'altura

80m llisos: 7a. Joana Ma. Vanrell Amengual 13" 01; 300 m. llisos: 6a. Angels Torres Expósito 1'00" 9; 1.200 m. 3a. Catalina Trobat Barceló 4' 37"05; Salt d'Altura: 4a Maria Roig Vaquer 1' 15m.; Salt de longitud: 2a. Antonia Nicolau Tomás 3' 70m.; Rélevos 4x80: 5é Equip (J.M. Vanrell, C. Febrer, A. Nicolau i M. Mora) 52" 72; Relevos 3x1.000: 7é Equip (C. Trobat, M. Trobat i A. Torres) 13' 18" 75.

L'equip Femení del C.N. Porreres va quedar classificat en 6é lloc.

Els dies 30 i 31 del mes de Maig tendran lloc les Jornades Finals amb la participació dels 2 equips -masculins i femenins- classificats en cada una de les tres jornades de classificació.

Bartomeu Barceló.

CANTERA GRAVILLA

SON AMAT

NOMBRE COMERCIAL REGISTRADO